

ZAKON

O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I MAĐARSKE O PRAVNOJ POMOĆI U GRAĐANSKIM STVARIMA

Član 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Srbije i Mađarske o pravnoj pomoći u građanskim stvarima, potpisan u Budimpešti, 14. novembra 2024. godine, u originalu na srpskom, mađarskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Ugovora između Republike Srbije i Mađarske o pravnoj pomoći u građanskim stvarima u originalu na srpskom jeziku glasi:

UGOVOR
IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I MAĐARSKE
O PRAVNOJ POMOĆI U GRAĐANSKIM STVARIMA

Republika Srbija i Mađarska (u daljem tekstu: pojedinačno kao „Ugovorna Strana”, zajedno kao „Ugovorne Strane”),

Uzimajući u obzir nameru za daljim razvijanjem prijateljskih odnosa između Ugovornih Strana,

Pridajući veliki značaj jačanju pravne saradnje između Ugovornih Strana,

Težeći obezbeđivanju zaštite prava i legitimnih interesa svojih državljana i sigurnosti u ispunjavanju njihovih legitimnih potreba,

Sa ciljem razvoja i produbljivanja saradnje u građanskim stvarima, čime se olakšava razvoj bilateralnih odnosa, na osnovu principa suvereniteta, jednakosti i uzajamnog poštovanja interesa Ugovornih Strana,

Dogovorile su se o sledećem:

PRVI DEO
OPŠTE ODREDBE

Polje primene

Član 1.

(1) Organi Ugovornih Strana pružaju jedni drugima pravnu pomoć u građanskim stvarima u skladu sa odredbama ovog ugovora.

(2) U smislu ovog ugovora građanske stvari obuhvataju i sporove koji se odnose na porodično i radno pravo, trgovinske sporove kao i građansku odgovornost za štetu prouzrokovanu krivičnim delima, bez obzira da li je reč o sudskim ili vansudskim postupcima. Pitanja iz oblasti socijalnog osiguranja nisu obuhvaćena ovim ugovorom.

(3) Polje primene ovog ugovora ne obuhvata pitanja koja su uređena:

1. Konvencijom o nadležnosti, merodavnom pravu, priznanju i izvršenju odluka i saradnji u materiji roditeljske odgovornosti i mera za zaštitu dece od 19. oktobra 1996. godine;

2. Konvencijom o međunarodnom ostvarivanju izdržavanja dece i drugih članova porodice od 23. novembra 2007. godine;

3. Haškim protokolom o merodavnom pravu za obaveze izdržavanja od 23. novembra 2007. godine; i

4. Konvencijom o priznanju i izvršenju inostranih arbitražnih odluka potpisanom u Njujorku, 10. juna 1958. godine.

(4) Ako nije drugačije predviđeno, u smislu ovog ugovora „organi” označavaju sudove i druge organe koji imaju nadležnost u građanskim stvarima prema pravu dotične Ugovorne Strane. „Drugi organi” označavaju, ali nisu ograničeni na, organe

starateljstva, matične službe, javne beležnike i javne izvršitelje koji postupaju u građanskim stvarima.

Pravna zaštita i slobodan pristup sudovima i drugim organima

Član 2.

(1) Državljeni jedne Ugovorne Strane uživaju na teritoriji druge Ugovorne Strane istu pravnu zaštitu svojih ličnih i imovinskih prava kao i njeni državljani.

(2) Državljeni jedne Ugovorne Strane imaju pristup organima druge Ugovorne Strane pod istim uslovima koji važe za njene državljane.

(3) Odredbe ovog ugovora takođe se primenjuju na pravna lica i druge pravne subjekte bez svojstva pravnog lica, koji su osnovani na teritoriji jedne od Ugovornih Strana u skladu sa njenim propisima.

Način komunikacije

Član 3.

(1) Prilikom primene ovog ugovora, organi Ugovornih Strana koji postupaju u građanskim stvarima međusobno komuniciraju preko centralnih organa koje imenuju Ugovorne Strane.

(2) Ugovorne Strane imenuju Ministarstvo pravde Republike Srbije i Ministarstvo pravde Mađarske kao centralne organe. Ugovorne Strane će jedna drugoj, diplomatskim putem, dostaviti podatke o imenovanim centralnim organima i izmene tih podataka, istovremeno sa obaveštenjem iz člana 30. ovog ugovora koje se odnosi na ratifikaciju ovog ugovora, pri čemu će svaka naredna izmena biti dostavljena bez odlaganja.

Jezik komunikacije

Član 4.

(1) Jezik komunikacije između centralnih organa je engleski jezik.

(2) Osim ako nije drugačije predviđeno ovim ugovorom, organ koji upućuje zahtev za pravnu pomoć sačinjava zamolnicu i propratna dokumenta na svom službenom jeziku i uz njih prilaže overeni prevod na službeni jezik zamoljenog organa.

(3) Zamoljeni organ dostavlja odgovor na zamolnicu i dokumenta koja se prilažu uz odgovor na svom službenom jeziku.

Oslovađanje od legalizacije

Član 5.

(1) Javne isprave izdate od strane nadležnih organa jedne od Ugovornih Strana, kao i privatne isprave koje sadrže sudsku ili javnobeležničku overu, kao što su, naročito, potvrda o upisu, potpisu ili identitetu, neće zahtevati dodatnu legalizaciju ako se upotrebljavaju pred organima druge Ugovorne Strane.

(2) Bez obzira na odredbu stava (1) ovog člana, ako postoji osnovana sumnja da potpis, status potpisnika ili pečat, odnosno štambilj nisu autentični, nadležni organ Ugovorne Strane može, na način iz člana 3. ovog ugovora, zatražiti od centralnog organa druge Ugovorne Strane da potvrdi autentičnost te isprave. Takva provera autentičnosti može se zahtevati samo u izuzetnim slučajevima, uz ukazivanje na razloge zbog kojih se provera traži.

DRUGI DEO

PROCESNA PRAVNA POMOĆ

Obim pravne pomoći

Član 6.

Pravna pomoć, u smislu ovog ugovora, obuhvata postupanje po zamolnicama za dostavljanje akata, preduzimanje radnji neophodnih za izvođenje dokaza, posebno za slanje materijalnih dokaza i dokumenata, saslušanje stranaka, svedoka, veštaka i drugih lica, vršenje uviđaja, slanje javnih isprava o građanskom statusu i davanje obaveštenja o pravnim propisima.

Odbijanje pravne pomoći

Član 7.

Zamoljena Ugovorna Strana može odbiti izvršenje zamolnice podnete na osnovu ovog ugovora ako smatra da bi postupanje po zamolnici moglo ugroziti njen suverenitet, bezbednost ili javni poredak, ili ako izvršenje zamolnice ne spada u delokrug rada nadležnih organa zamoljene Ugovorne Strane. Zamoljena Ugovorna Strana, u roku od 30 dana od dana prijema zamolnice, obaveštava Ugovornu Stranu molilju o razlogu odbijanja izvršenja zamolnice.

Troškovi pravne pomoći

Član 8.

Osim ako nije drugačije predviđeno odredbama ovog ugovora, zamoljena Ugovorna Strana ne može tražiti naknadu troškova za izvršenje zamolnice za pravnu pomoć koja je podneta na osnovu ovog ugovora, već svaka Ugovorna Strana snosi troškove pružanja pravne pomoći na svojoj teritoriji.

Dostavljanje dokumenata

Član 9.

(1) Na zamolnice za pravnu pomoć koje se odnose na dostavljanje akata u građanskim stvarima, Ugovorne Strane će primenjivati Konvenciju o dostavljanju u inostranstvu sudskih i vansudskih akata u građanskim ili trgovačkim stvarima, koja je potpisana u Hagu 15. novembra 1965. godine (u daljem tekstu ovog člana: „Konvencija”), uz odstupanja predviđena ovim članom.

(2) Zamolnica, predviđena članom 3. Konvencije i akti koje treba dostaviti prosleđuju se u jednom primerku.

(3) Dostavljanje će biti izvršeno u roku od 90 dana od prijema zamolnice.

(4) Ako je akt koji treba dostaviti sastavljen na službenom jeziku zamoljene Ugovorne Strane ili je uz njega priložen overeni prevod na službeni jezik zamoljene Ugovorne Strane, zamoljeni organ postupa u skladu sa članom 5. stav 1. tač. a) ili b) Konvencije.

(5) Član 12. Konvencije primenjuje se na troškove izvršenja zamolnice za dostavljanje akata. Troškove dostavljanja akata preko centralnih organa snosi zamoljena Ugovorna Strana.

(6) Ako je adresa naznačena u zamolnici za dostavljanje akta netačna ili ako primalac nije pronađen na toj adresi, zamoljeni organ, po službenoj dužnosti, preduzima neophodne mere za utvrđivanje adrese, pod uslovom da su mu dostupni relevantni podaci. Ako adresa ne može biti utvrđena, zamoljeni organ o tome obaveštava organ koji mu je uputio zamolnicu, uz vraćanje akta koji treba dostaviti.

(7) Organi Ugovorne Strane mogu dostavljati akte licima koji borave na teritoriji druge Ugovorne Strane putem pošte; međutim, takvo dostavljanje se može smatrati pravilnim samo ako su ispunjeni sledeći uslovi:

1. akt je poslat kao preporučeno pismo sa potvrdom o prijemu;
2. akt je praćen prevodom na službeni jezik Ugovorne Strane na čijoj teritoriji se vrši dostavljanje, osim ako je primalac državljanin Ugovorne Strane iz koje je poslat akt; i
3. primalac je dobrovoljno primio akt i potvrdio prijem svojim potpisom.

(8) Primalac može odbiti da primi akt u trenutku dostavljanja ili u roku od 15 dana od dana dostavljanja davanjem pisane izjave o odbijanju prijema ako uslov iz stava (7) tačka 2. ovog člana nije ispunjen. U ovom slučaju primalac može poslati pošiljaocu pisanu izjavu da odbija da prihvati prijem akta.

Zamolnica za pravnu pomoć u izvođenju dokaza

Član 10.

(1) Osim u slučaju koji je uređen članom 11. ovog ugovora, na zamolnice za izvođenje dokaza u građanskim stvarima Ugovorne Strane primenjuju Konvenciju o izvođenju dokaza u inostranstvu u građanskim ili trgovačkim stvarima od 18. marta 1970. godine (u daljem tekstu ovog člana: „Konvencija”), uz odstupanja predviđena ovim članom.

(2) Pravna pomoć obuhvata i utvrđivanje adrese lica koje boravi na teritoriji jedne od Ugovornih Strana, protiv koga je lice sa prebivalištem ili boravištem na teritoriji druge Ugovorne Strane podnelo tužbeni zahtev u građanskoj stvari kao i

utvrđivanje prihoda i imovine lica protiv koga je podnet zahtev za izdržavanje. U cilju omogućavanja postupanja po takvim zamolnicama, Ugovorna Strana molilja dostavlja sve raspoložive podatke u datom slučaju.

(3) U pogledu upotrebe jezika koji se koristi za sačinjavanje zamolnice i prpratnih akata primenjuje se član 4. stav (2) ovog ugovora.

(4) Izvršenje zamolnice, osim razloga navedenih u članu 11. Konvencije, može se odbiti i ako izvršenje takve zamolnice nije dozvoljeno zbog ograničenja za izvođenje dokaza koje predviđa pravo zamoljene Ugovorne Strane.

(5) Zamolnice će biti izvršene u roku od 120 dana od dana njihovog prijema.

(6) Ako je adresa navedena u zamolnici za izvođenje dokaza netačna ili lice navedeno u zamolnici nije pronađeno na datoj adresi, zamoljeni organ, po službenoj dužnosti, preduzima radnje za utvrđivanje adrese, pod uslovom da ima neophodne podatke.

(7) Na troškove izvršenja zamolnice primenjuje se član 14. Konvencije.

(8) Nije potrebno tražiti odobrenje nadležnog organa zamoljene Ugovorne Strane za izvođenje dokaza, iz člana 15. Konvencije.

Saslušanje putem videokonferencije

Član 11.

(1) U zavisnosti od raspoloživih tehničkih mogućnosti, Ugovorne Strane će obezbediti saslušanje lica koja su prisutna na njihovoj teritoriji putem videokonferencije.

(2) Zahtev za saslušanje putem videokonferencije sadrži sledeće podatke:

1. naziv, broj predmeta i kontakt podatke, posebno e-mail adresu, organa koji upućuje zamolnicu;
2. imena i adrese stranaka u postupku i njihovih zastupnika;
3. predmet postupka i kratak opis činjeničnog stanja;
4. ime, adresu i procesni položaj lica koje treba da bude saslušano;
5. ime i funkciju lica koje sprovodi saslušanje;
6. planirani datum saslušanja;
7. podatak da li će organ koji upućuje zamolnicu obezbeđuje tumača.

(3) Na osnovu zamolnice, zamoljeni centralni organ određuje uslove pod kojima se saslušanje može sprovesti i može imenovati organ na teritoriji zamoljene Ugovorne Strane koji učestvuje u organizaciji i sprovođenju saslušanja.

(4) Nadležni organi Ugovornih Strana koji su uključeni u izvođenje dokaza neposredno komuniciraju u cilju pronalaženja nepohodnih rešenja za sprovođenje saslušanja.

(5) Troškove koji nastanu u vezi sa saslušanjem snosi organ koji je uputio zamolnicu. Na zatev ovog organa, zamoljeni organ mu unapred daje obaveštenje o troškovima, ako je to moguće.

(6) Učešće lica koje treba da bude saslušano je dobrovoljno i protiv tog lica se ne mogu primeniti prinudne mere. Organ koji upućuje zamolnicu ili organ zamoljene Ugovorne Strane, ako on upućuje poziv za saslušanje licu koje treba da bude saslušano, obaveštava to lice da je njegovo učešće dobrovoljno.

(7) Saslušanje sprovodi zamoljeni organ u skladu sa svojim pravom.

(8) Zamoljeni organ obaveštava zamoljeni centralni organ o ishodu saslušanja. Centralni organi Ugovornih Strana obaveštavaju jedni druge o ishodu postupka na osnovu zamolnice za pružanje pravne pomoći.

Pozivanje svedoka i veštaka

Član 12.

(1) Pojavljivanje svedoka ili veštaka koji boravi na teritoriji druge Ugovorne Strane je dobrovoljno i prinudne mere se ne mogu primeniti na svedoka ili veštaka koji se ne odazove.

(2) Poziv za saslušanje mora biti dostavljen svedoku ili veštaku najkasnije 45 dana pre dana kada treba da se pojavi pred organom Ugovorne Strane molilje.

(3) U pozivu svedok ili veštak mora biti obavešten o svojim pravima i obavezama, uslovima za naplatu i nadoknadu troškova i naknada, kao i načinu isplate. Poziv ne može sadržati upozorenje da se primenjuju prinudne mere protiv svedoka ili veštaka ako se ne odazove pozivu.

(4) Svedok ili veštak koji se odazove pozivu može zahtevati naknadu putnih troškova i troškova boravka kao i naknadu za usluge. Ove troškove snosi organ koji upućuje zamolnicu. Troškovi boravka i naknada za usluge određuju se u iznosu koji ne može biti manji od iznosa utvrđenih pravilnicima o naknadama i propisima koji se primenjuju na teritoriji Ugovorne Strane na kojoj se sprovodi saslušanje.

(5) Na osnovu zahteva, svedoku ili veštaku se daje predujam za pokriće troškova putovanja i boravka, u celini ili delimično.

Dostavljanje isprava o ličnom statusu

Član 13.

(1) Ugovorne Strane dostavljaju jedna drugoj izvode iz matičnih knjiga, kao i pravosnažne sudske odluke koje se odnose na lični status državljana druge Ugovorne Strane.

(2) Dokumenti i sudske odluke iz stava (1) ovog člana dostavljaju se nadležnom organu druge Ugovorne Strane bez naknada i troškova.

Obaveštenje o propisima

Član 14.

(1) Centralni organi Ugovornih Strana dostavljaju, na zahtev, jedan drugom obaveštenja o njihovim propisima i sudskoj praksi njihovih sudova.

(2) Ako se obaveštenje o pravu zamoljene Ugovorne Strane traži radi donošenja odluke u postupku koji se vodi pred nekim organom, primenjuje se Evropska konvencija o obaveštenjima o stranom pravu, zaključena u Londonu 7. juna 1968. godine.

TREĆI DEO

POSTUPAK

Oslobađanje od obezbeđenja parničnih troškova

Član 15.

Državljanin Ugovorne Strane, koji ima prebivalište ili boravište na teritoriji jedne od Ugovornih Strana, ne može biti obavezan da pruži obezbeđenje za parnične troškove ili bilo koje drugo obezbeđenje na teritoriji druge Ugovorne Strane samo zato što je stranac ili zato što nema prebivalište ili boravište na teritoriji Ugovorne Strane pred čijim organom učestvuje u postupku.

Podobnost za dobijanje pravne pomoći

Član 16.

(1) Državljanin jedne Ugovorne Strane imaju pravo na pravnu pomoć na teritoriji druge Ugovorne Strane, pod istim uslovima i u istom obimu kao i državljani te Ugovorne Strane, u skladu sa njenim propisima.

(2) Pravna pomoć se odnosi na sve procesne radnje, uključujući i radnje izvršenja.

(3) Ako stranka u postupku ostvaruje pravo na pravnu pomoć prema pravu jedne Ugovorne Strane, ta stranka ima pravo na pravnu pomoć za svaku procesnu radnju koja se sprovodi u istom slučaju pred organom druge Ugovorne Strane. Ako takav oblik pravne pomoći ne postoji, obezbediće se sličan oblik pravne pomoći koji postoji prema pravu zamoljene Ugovorne Strane.

Zahtev za pravnu pomoć i njegovi prilozi

Član 17.

(1) Državljanin jedne Ugovorne Strane, u cilju ostvarivanja prava na pravnu pomoć pred organom druge Ugovorne Strane u skladu sa članom 16. ovog ugovora, može podneti zahtev:

1. direktno nadležnom organu Ugovorne Strane na čijoj teritoriji traži pravnu pomoć; ili

2. preko nadležnog organa Ugovorne Strane na čijoj teritoriji boravi; ovaj organ, u skladu sa članom 3. stav (1) ovog ugovora, prosleđuje zahtev i priloge nadležnom organu Ugovorne Strane na čijoj teritoriji se traži pravna pomoć.

(2) Potvrdu o ličnoj i porodičnoj situaciji, prihodima i finansijskom stanju podnosioca zahteva izdaje nadležni organ Ugovorne Strane na čijoj teritoriji podnosilac zahteva ima prebivalište ili boravište.

(3) U slučaju iz stava (1) tačka 1. ovog člana, pravo Ugovorne Strane postupajućeg organa primenjuje se na podnošenje zahteva, uključujući i jezik za dokumente koji se podnose.

(4) Organ koji odlučuje o zahtevu za pravnu pomoć može, ako smatra da je to potrebno, zatražiti dodatne informacije od podnosioca zahteva ili od organa koji je izdao potvrdu koja se prilaže uz zahtev, na način predviđen članom 3. stav (1) ovog ugovora.

Litispencijska

Član 18.

(1) Ako se pred organima obe Ugovorne Strane vode postupci između istih stranaka u pogledu istog prava koje proizilazi iz istog činjeničnog stanja, a odluka koja bude doneta može, u skladu sa uslovima predviđenim ovim ugovorom, biti priznata i izvršena na teritoriji druge Ugovorne Strane, organ Ugovorne Strane pred kojim je postupak pokrenut kasnije može obustaviti taj postupak.

(2) U smislu primene ovog ugovora, postupak se smatra pokrenutim na dan kada je sudu podnet akt kojim se pokreće postupak.

(3) Prilikom primene stava (1) ovog člana, organi Ugovornih Strana mogu preko centralnih organa zatražiti obaveštenje o postupku koji se vodi na teritoriji druge Ugovorne Strane.

ČETVRTI DEO

PRIZNANJE I IZVRŠENJE ODLUKA

Opšte odredbe o priznanju i izvršenju odluka

Član 19.

(1) Odredbe ovog dela ugovora ne primenjuju se na odluke donete u postupcima koji se odnose na stečaj.

(2) U smislu odredaba ovog dela ugovora, sledeće odluke mogu biti priznate i izvršene:

1. sudska odluka doneta u građanskoj stvari;
2. odluka koju je doneo drugi organ na osnovu sudske odluke u građanskoj stvari, uz koju se prilaže ta sudska odluka;
3. odluke koje su doneli javni beležnici.

(3) U slučaju iz stava (2) tačka 2. ovog člana sud odlučuje o priznanju obe odluke.

Priznanje i izvršenje odluka

Član 20.

(1) Odluka koju je doneo organ jedne Ugovorne Strane, koja je pravnosnažna i izvršna prema pravu te Ugovorne Strane, priznaje se na teritoriji druge Ugovorne Strane ako ne postoje razlozi za odbijanje priznanja iz člana 21. ovog ugovora.

(2) Odluke donete od strane organa jedne Ugovorne Strane koje su pravnosnažne i izvršne prema pravu te Ugovorne Strane, izvršavaju se na isti način

kao i domaće odluke ako ne postoje razlozi za odbijanje izvršenja iz člana 21. ovog ugovora.

Odbijanje priznanja i izvršenja odluka

Član 21.

(1) Priznanje i izvršenje odluke iz člana 20. ovog ugovora odbija se ako:

1. organ Ugovorne Strane koji je doneo odluku nema nadležnost prema pravu Ugovorne Strane na čijoj teritoriji se traži priznanje i izvršenje odluke;

2. tuženi ili lice protiv kog se traži izvršenje odluke, nije učestvovalo u postupku zato što njemu ili njegovom pravnom zastupniku dokument kojim je pokrenut postupak nije dostavljen blagovremeno i na način koji mu omogućava da pripremi odbranu;

3. je postupak koji se vodi između istih stranaka povodom istog prava koje proizilazi iz istog činjeničnog stanja pred organom Ugovorne Strane na čijoj teritoriji se traži priznanje i izvršenje odluke pokrenut ranije nego pred organom Ugovorne Strane koji je doneo odluku;

4. je u sporu između istih stranaka povodom istog prava koje proizilazi iz istog činjeničnog stanja organ Ugovorne Strane na čijoj se teritoriji traži priznanje i izvršenje odluke već doneo pravnosnažnu i obavezujuću odluku;

5. je u sporu između istih stranaka povodom istog prava koje proizilazi iz istog činjeničnog stanja u trećoj državi već doneta pravnosnažna i obavezujuća odluka, i ta odluka može biti priznata i izvršena na teritoriji Ugovorne Strane u kojoj se traži priznanje i izvršenje odluke;

6. je priznanje ili izvršenje odluke protivno javnom poretku Ugovorne Strane na čijoj teritoriji se traži priznanje i izvršenje.

(2) Ako je prema pravu bilo koje Ugovorne Strane nadležnost za pitanja ličnog statusa ili porodičnog prava zasnovana na državljanstvu, prilikom primene stava (1) tačka 1. ovog člana na lice koje je državljanin obe Ugovorne Strane uzimaju se u obzir oba državljanstva.

Primena nacionalnog prava na priznanje i izvršenje odluka

Član 22.

Ako odluka doneta od strane nadležnog organa jedne Ugovorne Strane ne može biti priznata ili izvršena na teritoriji druge Ugovorne Strane u skladu sa odredbama ovog ugovora, ovaj ugovor ne sprečava priznanje i izvršenje odluke na osnovu prava te Ugovorne Strane.

Zahtev za priznanje i izvršenje

Član 23.

(1) Zahtev za priznanje i izvršenje može se podneti neposredno nadležnom organu Ugovorne Strane na čijoj teritoriji treba da se prizna i izvrši odluka.

(2) Zahtev se, takođe, može podneti organu koji je doneo prvostepenu odluku; u tom slučaju, zahtev se prosleđuje nadležnom organu druge Ugovorne Strane preko centralnih organa, pri čemu su centralni organi odgovorni samo za prosleđivanje zahteva i pratećih dokumenata.

(3) Zahtev mora sadržati sledeće podatke:

1. ime i adresu podnosioca zahteva, jedinstveni matični broj građana, a za pravno lice i poreski identifikacioni broj i, ako je primenljivo, ime i adresu zakonskog zastupnika podnosioca zahteva;

2. ime i adresu stranke koja ima suprotni interes, jedinstveni matični broj građana, ako je moguće, a za pravno lice i poreski identifikacioni broj i, ako je primenljivo, ime i adresu zakonskog zastupnika ove stranke;

3. ako je primenljivo, određivanje jednog sredstva ili jednog predmeta ili više sredstava i predmeta izvršenja ili stavljanje zahteva da se izvršenje odredi na celokupnoj imovini izvršnog dužnika;

4. ako je primenljivo, podaci o imovini stranke koja ima suprotan interes koja se nalazi na teritoriji Ugovorne Strane gde se odluka treba izvršiti; i

5. svaki dodatni podatak koji može olakšati izvršenje odluke.

(4) Uz zahtev se prilažu sledeća dokumenta:

1. original ili overena kopija odluke;

2. potvrda da je odluka pravosnažna i obavezujuća i da je izvršna, osim ako to nije očigledno iz same odluke;

3. potvrda da je stranci protiv koje je doneta odluka, a koja nije učestvovala u postupku, blagovremeno i pravilno dostavljen dokument kojim je pokrenut postupak;

4. pored dokumenata iz tač. 1. do 3. ovog stava sve druge dokumente koji su neophodni za ispitivanje uslova za priznanje koji su predviđeni ovim ugovorom; i

5. overen prevod zahteva i dokumenata iz tač. 1. do 4. ovog stava na jezik Ugovorne Strane na čijoj teritoriji se odluka treba izvršiti; prevod obezbeđuje podnosilac zahteva.

Postupak koji se odnosi na priznanje i izvršenje odluka

Član 24.

(1) Na pitanja postupka koji se odnosi na priznanje i izvršenje odluka, a koja nisu uređena ovim ugovorom, primenjuje se pravo zamoljene Ugovorne Strane.

(2) Odluka doneta od strane organa druge Ugovorne Strane ne može se preispitivati u pogledu merituma. Prilikom odlučivanja o zahtevu za priznanje i izvršenje, sud se ograničava na utvrđivanje da li su ispunjeni uslovi za priznanje i izvršenje predviđeni ovim delom ugovora.

(3) Dužnik može iznositi prigovore protiv izvršenja odluke u skladu sa pravom Ugovorne Strane čiji je organ doneo odluku o izvršenju.

(4) U zahtevu za izvršenje podnosilac može tražiti naknadu sledećih troškova:

1. troškova koje je pretrpeo, a koji su potvrđeni službenim dokumentom i koji su nastali u vezi sa neuspešnim izvršenjem na teritoriji Ugovorne Strane u kojoj je doneta odluka; i
2. troškova prevodilačkih usluga nastalih u vezi sa zahtevom iz člana 23. ovog ugovora.

Poravnanja

Član 25.

Odredbe ovog dela ugovora primenjuju se shodno na poravnanja koja su odobrili nadležni organi.

Odluka o troškovima postupka

Član 26.

(1) Priznanje i izvršenje odluke obuhvata, pored odluke o meritumu, i odluku o troškovima postupka.

(2) Uz odstupanja predviđena u st. (3) do (6) ovog člana, Ugovorne Strane primenjuju odredbe čl. 18. i 19. Konvencije o građanskom postupku, potpisane u Hagu 1. marta 1954. godine (u daljem tekstu ovog člana: „Konvencija”), na izvršenje odluka kojima se tužiocu ili umešaču nalaže plaćanje troškova postupka.

(3) Zahtev za izvršenje odluke o troškovima postupka može se podneti:

1. organu koji je doneo odluku o troškovima ili koji je odlučivao u prvostepenom postupku, u kom slučaju organ kome je podnet zahtev isti prosleđuje nadležnom organu druge Ugovorne Strane preko centralnih organa; ili
2. direktno organu druge Ugovorne Strane koji je nadležan za pokretanje izvršnog postupka.

(4) Ako je zahtev podnet u skladu sa stavom (3) tačka 1. ovog člana, centralni organi su odgovorni samo za prosleđivanje zahteva i pratećih dokumenata organu koji je nadležan za pokretanje izvršnog postupka.

(5) Usaglašenost sa uslovima predviđenim članom 19. stav 2. tač. 1. i 2. Konvencije potvrđuje organ koji je doneo odluku čije izvršenje se traži.

(6) Prevod iz člana 19. stav 2. tačka 3. Konvencije obezbeđuje podnosilac zahteva.

PETI DEO

PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Odnos sa drugim međunarodnim ugovorima

Član 27.

(1) Odredbe ovog ugovora ne utiču na prava i obaveze Ugovornih Strana koje proizilaze iz drugih međunarodnih ugovora čije su obe Ugovorne Strane države ugovornice.

(2) Ovaj ugovor ne utiče na postojeće i buduće obaveze Mađarske koje proističu iz njenog članstva u Evropskoj uniji.

(3) Ovaj ugovor ili određene njegove odredbe prestaju da važe na dan stupanja na snagu Sporazuma između Evropske unije ili Evropske unije i njenih država članica, s jedne strane, i Republike Srbije, s druge strane, u pogledu pitanja koja se uređuju tim sporazumom.

Prelazne odredbe

Član 28.

(1) Ugovor između Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Narodne Republike Mađarske o uzajamnom pravnom saobraćaju, potpisan u Beogradu 7. marta 1968. godine, primenjuje se na zamolnice za pravnu pomoć koje su poslate zamoljenoj Ugovornoj Strani pre stupanja na snagu ovog ugovora, ali koje nisu izvršene do datuma njegovog stupanja na snagu.

(2) Čl. 19. do 26. ovog ugovora primenjuju se i na priznanje i izvršenje u sledećim slučajevima:

1. u imovinskopравnim stvarima, na svaku odluku koja je postala pravnosnažna i izvršna pre stupanja na snagu ovog ugovora, ali posle 13. februara 1961. godine; i

2. u neimovinskopравnim stvarima, na svaku odluku koja je doneta i svako poravnanje koje je odobreno pre stupanja na snagu ovog ugovora.

Rešavanje sporova mirnim putem

Član 29.

Svaki spor koji nastane u vezi sa primenom, tumačenjem i sprovođenjem ovog ugovora Ugovorne Strane rešavaju putem pregovora, uz učešće centralnih organa.

Ratifikacija i stupanje na snagu

Član 30.

(1) Ovaj ugovor će biti ratifikovan u skladu sa nacionalnim pravom Ugovornih Strana. Ugovor stupa na snagu prvog dana posle isteka 30 dana od dana prijema poslednjeg pisanog obaveštenja, kojim se Ugovorne Strane, diplomatskim putem, uzajamno obaveštavaju o završenom postupku ratifikacije Ugovora.

(2) Ovaj ugovor se zaključuje na neodređeno vreme. Ugovor može biti izmenjen u bilo koje vreme, uz obostranu saglasnost, razmenom nota između Ugovornih Strana diplomatskim putem. Izmene stupaju na snagu u skladu sa stavom (1) ovog člana.

(3) Stupanjem na snagu ovog ugovora prestaju da važe:

1. odredbe čl. 1. do 16. i 18. do 72. Ugovora između Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Narodne Republike Mađarske o uzajamnom pravnom saobraćaju, potpisanog u Beogradu 7. marta 1968. godine; i

2. odredbe čl. 1. do 19. Ugovora o izmenama i dopunama Ugovora između Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Narodne Republike Mađarske o uzajamnom pravnom saobraćaju potpisanog u Beogradu 7. marta 1968. godine, potpisanog u Budimpešti 25. aprila 1986. godine.

(4) Na zamolnice za dostavljanje akata koje su podnete, ali nisu izvršene pre stupanja na snagu ovog ugovora, primenjuju se odredbe Ugovora između Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Narodne Republike Mađarske o uzajamnom pravnom saobraćaju, potpisanog u Beogradu 7. marta 1968. godine, osim na pitanja iz člana 17. Ugovora između Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Narodne Republike Mađarske o uzajamnom pravnom saobraćaju, potpisanog u Beogradu 7. marta 1968. godine, na koja se primenjuje ovaj ugovor.

(5) Svaka Ugovorna Strana može da raskine ovaj ugovor u bilo koje vreme, putem pisanog obaveštenja dostavljenog drugoj Ugovornoj Strani diplomatskim putem. Raskid stupa na snagu po isteku šest meseci od dana prijema obaveštenja o raskidu.

(6) U slučaju raskida Ugovora, zamolnice za pravnu pomoć dostavljene pre stupanja na snagu raskida izvršavaju se u skladu sa odredbama ovog ugovora.

KAO POTVRDU, dole potpisani, propisno ovlašćeni od svojih Vlada, potpisali su ovaj ugovor.

Sačinjeno u Budimpešti, 14. novembra 2024. godine, u dva originalna primerka, na srpskom, mađarskom i engleskom jeziku. Tekst je verodostojan na sva tri jezika. U slučaju razlika u tumačenju, merodavan je tekst na engleskom jeziku.

ZA REPUBLIKU SRBIJU

ZA MAĐARSKU

Maja Popović
ministar pravde

Bence Tuzson
ministar pravde

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije – Međunarodni ugovori”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Srbije i Mađarske o pravnoj pomoći u građanskim stvarima sadržan je u članu 99. stav 1. tačka 4. Ustava Republike Srbije, prema kome je u nadležnosti Narodne skupštine da potvrđuje međunarodne ugovore, kada je zakonom predviđena obaveza njihovog potvrđivanja.

II. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE PREDLAŽE POTVRĐIVANJE UGOVORA

Između Republike Srbije i Mađarske na snazi je Ugovor između Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Narodne Republike Mađarske o uzajamnom pravnom saobraćaju od 7. marta 1968. godine, noveliran 1986. godine, kojim su regulisani različiti oblici međunarodne pravne pomoći u građanskim i krivičnim stvarima.

S obzirom na protek vremena od zaključenja bilateralnog ugovora i činjenicu da su se u međuvremenu u obe države bitno izmenile političke, ekonomske i socijalne okolnosti, kao i tendenciju ka modernizaciji evropskog prava i međunarodne saradnje u pogledu efikasnosti i primene novih oblika pružanja pravne pomoći koje omogućava savremena tehnologija, prepoznata je potreba za noveliranjem ugovora. Osim toga, interes Republike Srbije kao kandidata za članstvo u Evropskoj uniji je zaključivanje modernijeg ugovora u cilju dodatne harmonizacije nacionalnog zakonodavstva sa pravom Evropske unije.

Potvrđivanjem novog Ugovora između Republike Srbije i Mađarske o pravnoj pomoći u građanskim stvarima stvoriće se uslovi za čvršću i efikasniju saradnju pravosudnih organa dveju država, čime bi se ne samo doprinelo boljoj saradnji između dveju država, već i omogućilo brže rešavanje pravnih sporova. Ovo prvenstveno iz razloga što građani dveju država, kao i pravna lica, sve više između sebe ostvaruju pravne kontakte, što zahteva efikasnu sudsku saradnju i saradnju drugih nadležnih organa dveju država.

III. PROCENA POTREBNIH FINANSIJSKIH SREDSTAVA ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona neće biti potrebna finansijska sredstva u budžetu za 2025. godinu.

U narednim godinama eventualni troškovi vezani za realizaciju aktivnosti iz Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Srbije i Mađarske o pravnoj pomoći u građanskim stvarima planiraće se u okviru limita koji Ministarstvo finansija utvrđuje u postupku pripreme i donošenja Zakona o budžetu za razdeo Ministarstva pravde.